

Foruden de af Retsplejeudvalget foreslaaede Ændringer indeholder Lovforslaget (§§ 1, 2 og 13) nogle Ændringer, som Justitsministeriet endvidere maa ønske foretaget, samt endelig (§§ 3, 5 og 10—12) forskellige Rettelser af formelle Fejl, der skyldes tidligere Tillægslove til Retsplejeloven.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes dernæst følgende:

Til §§ 1 og 2.

Justitsministeriet har allerede flere Gange, naar det i Henhold til Retsplejelovens § 44, 2det Stykke og § 109, 2det Stykke har beskikket Underretsdommere og Politimestre til foruden deres eget at beklæde et andet Underdommer- (Politimester) Embede, og Konstitutionen har været af længere Varighed, savnet ikke at have Hjemmel til at tilstaa vedkommende Dommer eller Politimester et passende Vederlag for saadan Konstitution, som de paagældende i Henhold til de nævnte Lovbestemmelser er pligtige at modtage.

Der har forøvrigt ogsaa overfor Justitsministeriet været rejst Tvivl særlig for Underretsdommernes Vedkommende om, hvorvidt Konstitutionsbestemmelsen i Retsplejelovens § 44, 2det Stykke stadig maa være gældende ved Siden af Reglen i § 12, 1ste Stykke i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd, hvorefter en Tjenestemand kun er pligtig at gøre midlertidig Tjeneste i højere Stilling end hans egen indenfor samme Tjenestegren, dog at med Hensyn til Stillingen som Højesteretsdommer Bestemmelsen i Retsplejelovens § 44, 1ste Punktum er gældende.

Efter Justitsministeriets Formening er imidlertid den anførte Bestemmelse i Tjenestemandslovens § 12, 1ste Stykke kun at betragte som en Bestemmelse til Afløsning af Reglerne i § 6 i Lov af 26. Marts 1870 om Embeds- og Bestillingsmænds Lønningsforhold m. m. om Pligt til at modtage Konstitution i højere Stilling, og kan allerede derfor ingen Indflydelse have paa den heraf ganske uafhængige Bestemmelse i Retsplejelovens § 44, 2det Stykke om Underretsdommernes Pligt til at modtage midlertidig Konstitution i sideordnet Embede, hvilken Bestemmelse er en Særregel, der har sin Grund i Ønskeligheden af at undgaa Konstitution af Fuldmægtige paa eget Ansvar (se vedkommende Landstingsudvalgsbetænkning, Rigsdagstidende 1913—14 Tillæg B. Sp. 2812 for oven). Naar Tjenestemandslovens § 12, 1ste Stykke udtrykkelig tager Forbehold om den fortsatte

Gyldighed af Bestemmelsen i Retsplejelovens § 44, 1ste Stykke angaaende Dommerne i Højesteret, skyldes dette efter Justitsministeriets Opfattelse alene den Omstændighed, at Konstitution som Dommer i Højesteret overhovedet ikke kan finde Sted.

Man maa saaledes formene, at de paagældende Konstitutionsbestemmelser i Retsplejeloven stadig er i Kraft, men finder det da ogsaa rimeligt, at der ved saadanne Konstitutioner af længere Varighed ydes de paagældende et passende Vederlag, hvis Størrelse dog foreslaas ikke at kunne overstige Halvdelen af det ledige Embedes Grundløn.

Til § 4.

Forslaget, der er foranlediget ved en Henvendelse fra Københavns Byrets Dommere til Retsplejeudvalget, tilsigter at fjerne en Tvivl, om hvilke Regler om Stævningers Forkyndelse, der bliver at følge, naar der skal føres Vidner om Rigtigheden af et Testamente i det i Arveforordningens § 24, sidste Punktum omtalte Tilfælde, d. v. s. naar den, der vil føre Vidnerne, er uvidende om, hvilke arverberettigede Slægtninge den afdøde efterlader sig, eller de paagældende ikke har noget ham bekendt Opholdssted i Riget. Forslaget adskiller sig kun fra den efter § 24 gældende Regel, som i det Hele har virket tilfredsstillende, derved at Stævningen i Stedet for at indføres i „Berlingske Tidende“ (Stiftsavisen), skal indrykkes i Statstidende.

Til § 6.

Dette Forslag stilles, fordi det, naar der skal foretages Eksekution i en fast Ejendom, som ligger i 2 Retskredse, efter Retsplejelovens nuværende Regler er nødvendigt, at der foretages 2 Forretninger, en af hver af Fogederne i de 2 Retskredse, noget, der naturligvis medfører en unødigt Vidtløftighed og Bekostning. Man mener nemlig, at hvis det nævnte Forslag vedtages, vil der være Hjemmel for, at Fogeden i den Retskreds, hvorunder den paagældende Ejendoms Bygninger hører, kan gøre Eksekution i hele Ejendommen. Man formener endelig, at hvis Forslaget vedtages, vil den Ulempe bortfalde, at Tvangsauktion i det omspurgte Tilfælde vilde være at afholde i 2 Retskredse, jfr. Retsplejelovens § 539, 1ste Stykke.

Til § 7.

Den foreslaaede Ændring af Retsplejelovens § 516, 2det Stykke, skyldes, at man har ment, at der vil kunne spares megen